

Когато са наиграле сички до насищане,
то испиле още по една, и тогава цѣлото
веселие, т. е. сичката компания, отишла
въ къщата на дѣда Либена да довърши
останалото. Когато вѣрвѣле изъ улицата,
то циганете свириле и пѣле :

Бре, Иванчо, Бѣлогражданину,

Обжрни са — Бѣлиградъ изгорѣ.

„Нека гори, нека пустѣ остане !

Въ Бѣлиградъ сѣмѣ три години живѣлѣ. .

На първата — за бързата коня ;

На втората — за дългата пушка ;

А третата — за хубава мома.

Па испратихъ либе да ми искатъ,

Тие казватъ — нека чѣка, чѣка,

Нека чѣка, дорде есенъ дойде.

Азе чѣкахъ, дорде есенъ дойде,

Па испратихъ либе да ми искатъ,

Тие казватъ — нека чѣка, чѣка,

Нека чѣка дорде пролѣтъ дойде.

Азе чѣкахъ, дорде пролѣтъ дойде,

Па испратихъ либе да ми искатъ,

Тие казватъ — нека да не чѣка,

Че сме ние Станка погодили,